

**Odbor právní
a Krajský živnostenský úřad**
oddělení státního občanství a přestupků

Datum	Oprávněná úřední osoba	Číslo jednací	Spisová značka
9.11.2020	Mgr. Blanka Durdáková	KUZL/71986/2020	KUSP/71986/2020/PŽÚ

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 16 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), přezkoumal na základě odvolání **bytem Uherský Brod,** (dále jen „žadatel“), rozhodnutí města Uherský Brod (dále jen „povinný subjekt“) vyhotovené dne 5.10.2020, vypravené dne 6.10.2020, č.j. OKT/1451/20, sp.zn. OKT/1405/20, vydané ve věci vyřízení jeho žádosti o informace ze dne 23.9.2020, a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí povinného subjektu vyhotovené dne 5.10.2020, vypravené dne 6.10.2020, č.j. OKT/1451/20, sp.zn. OKT/1405/20, ruší ve vztahu k bodu 1. žádosti a věc se mu v této části vrací k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 23.9.2020 obdržel povinný subjekt žádost žadatele o poskytnutí informací vztahujících se k otázce dodatečného vyplacení odměny pro jednatele společnosti MNsP za rok 2018. Konkrétně požadoval tyto informace:

1. *V jaké výši byla tato odměna schválena?*
2. *Nejedná se o střet zájmů?*

Žadatel dále v žádosti uvedl, že střetem zájmů je, *když uvolněný funkcionář pobírá odměny ve společnosti města s majetkovou účastí města. V tomto případě tedy uvolněný starosta Ing. Ferdinand Kubáník jako jediný jednatel MNsP vezme mimořádnou odměnu za rok 2018. Majetková účast města v MNsP je 100%.*

Na žádost žadatele reagoval povinný subjekt tak, že vyhotovil dne 5.10.2020 rozhodnutí, jímž žádost žadatele v plném rozsahu odmítl. Žadateli bylo rozhodnutí doručeno dne 10.10.2020.

Dne 17.10.2020 bylo do datové schránky povinného subjektu doručeno podání žadatele označené jako „Odměna starosty v MNsP - stížnost dle §16a InfZ“. V tomto podání žadatel uvádí, že stížnost podává ve věci odmítnutí informace o schválení a vyplacení a výši dodatečné odměny v MNsP Uherský Brod jednatele a zároveň starostovi za rok 2018, kdy mu informace nebyla poskytnuta. S ohledem na svůj obsah a procesní stav věci bylo toto podání žadatele vyhodnoceno nikoliv jako stížnost podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ale jako odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Protože se s podaným odvoláním povinný subjekt neztotožnil a sám mu nevyhověl, předložil je společně se spisovým materiálem k rozhodnutí odvolacímu orgánu (doručeno dne 26.10.2020). Ten nejdříve podané odvolání posoudil z toho hlediska, zda bylo podáno osobou k tomu oprávněnou a zda se tak stalo v zákonem stanovené lhůtě. V tomto směru konstatuje, že odvolání bylo podáno ve lhůtě stanovené zákonem o svobodném přístupu k informacím (doručení žádosti, rozhodnutí i odvolání je ve spise řádně doloženo) a bylo podáno osobou k tomu oprávněnou, tj. žadatelem. Co se týká toho, zda odvolání směřuje proti rozhodnutí, které lze odvoláním napadnout, uvádí odvolací orgán, že se jedná o odvolání přípustné, kdy toto směřuje vůči tomu, jak povinný subjekt naložil se žádostí žadatele v bodě 1. Poté se odvolací orgán seznámil s předloženým spisovým materiálem a posoudil vydané rozhodnutí v souladu s obsahem podaného odvolání ve vztahu k bodu 1. žádosti, přičemž v návaznosti na to uvádí následující.

Povinný subjekt je ve smyslu § 2 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím subjektem povinným zveřejňovat a poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. V daném případě je tedy povinným subjektem k poskytnutí informací na základě žádosti žadatele ze dne 23.9.2020.

Ve smyslu § 14 odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím je povinností každého povinného subjektu žádost o informace posoudit a vyzvat žadatele, je-li to třeba, k doplnění žádosti nebo k jejímu upřesnění /písm. a) a písm. b)/, žádost odložit, nevztahuje-li se k jeho působnosti /písm. c)/, případně nerozhodne-li rozhodnutím dle § 15 téhož zákona, poskytnout informaci dle žádosti ve lhůtě do 15 dnů ode dne jejího přijetí /písm. d)/. Za podmínek stanovených v § 14 odst. 7 zákona o svobodném přístupu k informacím je možno 15denní lhůtu prodloužit o nejvýše 10 dnů. Podle ustanovení § 15 uvedeného zákona bude povinný subjekt postupovat, pokud žádosti o informace, byť i jen zčásti nevyhoví, a to tak, že vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. V daném případě povinný subjekt po posouzení obsahu žádosti žadatele dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolací orgán uvádí, že právo žadatele na poskytnutí informací, jakož i stejné právo jiných osob, je zakotveno v Listině základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ta ve svém čl. 17 odst. 1 zaručuje každému mimo jiné právo na informace. Toto právo je zařazeno mezi práva politická a nelze je chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém smyslu tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě (jehož ovšem nemusí být občanem) potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho blízkém i dalekém okolí (srov. Pavlíček, Václav a kol. Ústava a ústavní řád České republiky, 2 díl. Linde, Praha 1999).

Výše uvedené právo na informace může být omezeno pouze zákonem (čl. 17 odst. 4 Listiny). V daném případě je problematika práva na poskytování informací blíže upravena a rozvedena v zákoně o svobodném přístupu k informacím. Tento zákon pod pojmem informace rozumí *jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního* (§ 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím). Obecně lze vycházet z toho, že má-li povinný subjekt k dispozici informace, o které žadatel žádá, v podobě stanovené v § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, je jeho povinností tyto informace poskytnout, vyjma těch případů, na něž by dopadala ustanovení § 7 až § 11 téhož zákona, případně ustanovení některých zvláštních zákonů. Kromě důvodů uvedených v těchto ustanoveních zákona o svobodném přístupu k informacím je možné žádost o informace odmítnout i z jiných, v zákoně výslovně neuvedených důvodů, které jsou však natolik významné, že neumožňují žádosti vyhovět, např. když povinný subjekt žadatelem požadovanou informaci nedisponuje (Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2016, 1256 s.).

Jak vyplývá z výše uvedeného, je jedním ze zákonných požadavků požadavek, aby informace byla zaznamenána. Z toho lze dovodit, že informační povinnost se může vztahovat pouze k informacím

reálně existujícím, neboť podle zákona o svobodném přístupu k informacím musí informace splnit oba zákonné znaky. Musí se jednat o „obsah nebo jeho část“, který je určitým způsobem „zaznamenan“, tj. zachycen tak, aby mohl být kdykoli v identické podobě znovu zjištěn. Současně musí jít o informaci, kterou povinný subjekt reálně disponuje. Pokud by požadovaná informace neexistovala, pak není co poskytnout.

V daném případě nebyly žadateli požadované informace poskytnuty, respektive jeho žádost byla odmítnuta. V bodě 1. povinný subjekt žádost odmítl s odůvodněním, že totožné informace žadatel požadoval poskytnout již ve své žádosti podané dne 26.8.2020, přičemž poskytnutí informací bylo žadateli rozhodnutím povinného subjektu ze dne 9.9.2020 odmítnuto, k bodu 2. pak povinný subjekt uvedl, že se ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím jedná o dotaz na názor.

Jak vyplývá z výše uvedeného, míří odvolání žadatele vůči postupu povinného subjektu při vyřizování bodu 1. jeho žádosti. Odvolací orgán po seznámení se předloženým spisovým materiálem konstatuje, že se s postupem povinného subjektu v této části neztotožňuje.

V bodě 1. žádosti poptával žadatel u povinného subjektu informace o výši odměny za rok 2018 schválené jednateli Městské nemocnice s poliklinikou Uh. Brod, s.r.o. Povinný subjekt v této části žádost žadatele odmítl s odůvodněním, že se na totožnou informaci dotazoval ve své předchozí žádosti ze dne 26.8.2020, přičemž požadovaná informace mu nebyla poskytnuta, když bylo vydáno dne 9.9.2020 rozhodnutí č.j. OKT/1256/20 o odmítnutí s tím, že požadovaná informace je chráněným osobním údajem. V nyní vydaném rozhodnutí se povinný subjekt kromě odkazu na své předcházející rozhodnutí odvolává i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.7.2004, č.j. 5 A 65/2020-33, z něhož dle jeho názoru vyplývá, že pokud už byl požadavek žadatele vyřízen dříve, tak se nová žádost odmítne.

Pokud jde o odkaz povinného subjektu na výše označený rozsudek Nejvyššího správního soudu domnívá se odvolací orgán, že povinný subjekt měl na mysli zřejmě rozsudek č.j. 5 A 65/2002-33 (nikoliv č.j. 5 A 65/2020-33). Z tohoto rozsudku sice vyplývá, že pokud žadatel opakovaně žádá poskytnutí totožných informací, je možné nově podanou žádost odmítnout, ale to pouze za situace, kdy jeho předchozí žádost byla vyřízena poskytnutím informací. V daném případě, však na základě předchozí žádosti žadatele ze dne 26.8.2020 (spis k této žádosti povinný subjekt odvolacímu orgánu předložil) nedošlo k poskytnutí informací o výši předmětné odměny, ale žádost žadatele byla v této části odmítnuta. Žadateli tak nic nebránilo v tom, aby si o poskytnutí totožných informací požádal opakovaně. Takový postup vyplývá jak z již uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, tak např. i z rozsudku téhož soudu č.j. 6 Ans 9/2006-52 ze dne 7. 2. 2008, v němž se uvádí: *„Rozhodnutím o nevydání požadované informace nebyla nikomu uložena povinnost ani přiznáno právo, a proto se stěžovatel může kdykoli svého práva opětovně domáhat.“* Odvolací orgán v této souvislosti uvádí, že opakované podání žádosti o poskytnutí shodných informací nezakazuje zákon o svobodném přístupu k informacím, ani žádný jiný právní předpis. Shora uvedené rozsudky Nejvyššího správního soudu plně korespondují i se závěry Ústavního soudu obsaženými v jeho nálezu ze dne 30.1.2019, sp.zn. II. ÚS 752/18. Ústavní soud se v tomto nálezu zabýval otázkou týkající se překážky věci rozhodnuté (res iudicata) ve správním řízení, přičemž v této souvislosti uvedl, že zamítnutí první žádosti (dojde-li k jejímu opakovanému podání) téhož žadatele nebrání tomu, aby o nově podané žádosti rozhodl znovu a jinak (zvláště pokud došlo v mezidobí ke změně podmínek). Je tedy zřejmé, že pokud povinný subjekt předchozí žádost žadatele odmítl s odkazem na ochranu osobních údajů, nelze se nyní dovolávat toho, že shodná žádost téhož žadatele už byla v minulosti povinným subjektem vyřízena (je nepodstatné, zda při předchozí žádosti žadatel využil opravné prostředky či nikoliv).

Odvolací orgán dále uvádí, že nikterak nezpochybňuje, že informace požadovaná žadatelem v bodě 1. žádosti je informací spadající do kategorie „osobních údajů“, a nepochybuje ani o tom, že touto informací povinný subjekt disponuje. To ale neznamená, že takovou informaci nelze vůbec poskytnout. Skutečnost, že se jedná o osobní údaj, sama o sobě není důvodem pro neposkytnutí

informace, ani sám o sobě není dostatečným důvodem případný nesouhlas dotčené osoby (tou je shodou okolností tatáž osoba, která podepsala napadené rozhodnutí). Uvedené je totiž třeba posoudit v širším kontextu mimo jiné v návaznosti na aktuální judikaturu. V daném případě je navíc rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k bodu 1. žádosti žadatele v podstatě nepřezkoumatelné, protože se s odmítnutím žádosti žadatele v této části nevypořádává v návaznosti na důvod, pro který byla žádost ve výroku rozhodnutí odmítnuta. Ve výrokové části rozhodnutí je kromě odkazu na § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím i odkaz na § 2 odst. 4 téhož zákona, avšak odůvodnění odmítnutí žádosti v bodě 1. s § 2 odst. 4 uvedeného zákona nekoresponduje, protože povinný subjekt v této části neuvádí, že by se o dotaz na názor, budoucí rozhodnutí nebo vytvoření nové informace. Rozhodnutí povinného subjektu je tak ve výroku a v odůvodnění ve vztahu k bodu 1. žádosti ve vnitřním rozporu.

Co se týká bodu 2. žádosti, kdy se žadatel povinného subjektu dotazoval na to, zda se nejedná o střet zájmů, odmítl povinný subjekt poskytnutí informace s tím, že jde o dotaz na názor. Žadatel proti vyřízení žádosti v tomto bodě odvoláním nikterak nebrojil (to se týká výlučně bodu 1.), nicméně alespoň nad rámec výše uvedeného posoudil odvolací orgán postup povinného subjektu i v této části. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že povinný subjekt má povinnost poskytovat informace, které jsou někde zaznamenány a jimiž i reálně disponuje. Pokud žadatel požadoval vyjádření názoru povinného subjektu na to, zda v dané situaci nedošlo ke střetu zájmů, mohl povinný subjekt jeho žádost odmítnout za předpokladu, že v minulosti k dané otázce ještě žádný názor nezaujal. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká mimo jiné dotazů na názory. Povinný subjekt měl v daném případě dvě možnosti, jak s žádostí žadatele v předmětném bodě naložit, a to buď ji mohl odmítnout, nebo mohl přistoupit k tomu, že žadateli odpoví i přesto, že mu ze zákona taková povinnost nevyplývá. Zvolil-li povinný subjekt odmítnutí žádosti, nelze mu takový postup vytýkat, pokud v minulosti žádný názor v tomto směru nevyjádřil.

V návaznosti na shora uvedené zjištění, tj. nepřezkoumatelnost a vnitřní rozpornost rozhodnutí povinného subjektu ve vztahu k bodu 1. žádosti žadatele, nemohl odvolací orgán v potřebném rozsahu postup povinného subjektu prověřit a učinit si odpovídající závěry, aby mohl zvážit, zda jsou dány důvody pro vydání informačního příkazu či nikoliv. Proto v této části rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Při novém projednání žádosti žadatele v bodě 1. povinný subjekt opakovaně žádost žadatele posoudí a nebudou-li dány důvody pro její odmítnutí v dané části, tak požadované informace žadateli poskytne. Dospěje-li k závěru, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti v předmětném bodě, vydá rozhodnutí o odmítnutí, které však náležitým způsobem odůvodní.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Blanka Durďáková
právníčka
oddělení státního občanství a přestupků
odbor právní a Krajský živnostenský úřad

Vyhotovuje se:

1 x žadatel
1 x město Uherský Brod – do datové schránky
1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje